Anul XIV. No. 2507 ◆◆ 6 PAGINI 2 LEI Marți 24 August 1937

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE:
Pe un an . . . . . LEI 700
Pe șase luni . . . . . » 350
Instituțiuni, Cluburi și Proprietari . » 2000
Un număr vechiu . . . . » 4

COTIDIANUL SPORTULUI ROMÂNESC
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREȘTI
Directori-Fondatori: E. EMILIAN și E. MUNTEANU Director: AL. MUNTEANU Prim Redactor: N. PAPAGHEORGHE

PUBLICITATEA DUPA TARIF
TELEFON: Direcția . . . . 3.26.60. Administrația . . . 3.26.60. Redacția . . . . . 3.26.69.

Vienezii învingători în ambele matchuri

ASPECTE

Turneul româno-austriac și-a consumat două treimi din agitata-i existență. Până acum, nu prea suntem în avantaj. Că austriacii au reușit și grație norocului, e și acesta un dar al lor. In compte-rendu-ul matchurilor de până acum, avem însă și noi dreptul să ne trecem la capitolul «avantaj», din punct de vedere al spectacolelor pe cari ni l-au oferit cele două teamuri vieneze. Și ne vom trece chiar cu o cifră serioasă de spectatori...

Ploaia de eri, a fost cea mai inteligentă dintre ploile din ultimele cinci decenii. A pornit și s'a oprit la timpul oportun. Ploaie de bun augur pentru organizatori, căci a fost urmată de o ploaie de spectatori și apoi, una de goaluri.

Mai precauți ca în ajun, spectatorii au venit din timp. Dar au venit toți... din timp, așa că la ocuparea locurilor s'a produs oarecare înghesuială. Cât p'aci să se producă o mică altercație. O duduie, care avea tribuna E No. 54, și-a găsit locul ocupat. Doamna care s'a așezat pe No. 54, i-a propus să se așeze alături, la No. 53. Duduia ținea morțiș să ocupe locul indicat pe bilet. Proteste, vociferări. Incidentul a fost însă aplanat de un domn, care a intervenit împăciuitor: «Duduie, d-ta ești mai tânără ca doamna, și nu face să te certi pentru un număr». Flatată, duduia s'a resemnat, bombănind...

Obsesia reclamelor dela microfon a urmărit și eri bietele timpane ale spectatorilor. Eri n'am mai avut reclame ingenioase ca: «Dacă vrei să ai stomac sănătos, nu mânca cuie», «Cine poartă încălțăminte de la magazinul «Leonard», din strada Smârdan, scapă de apendicită». In schimb am avut alte reclame. Ascultați ur nou gen de reclamă. Se vorbea despre o marfă, cu următoarea concluzie: «... eftin dar... impecabil». Ce-o fi vrând să însemne acest «dar», nu putem ști. Mai bine spunea «eftin, dar nu-i scump». Tot la microfonul blestemat se putea auzi următoarea zăpăceală de reclamă: «...mașina elegantă a sportivului ideal».

Dar să-l lăsăm în plata Domnului și a negustorilor fraeri acest microfon care ne-a terorizat două zile, în speranța că Marți îl vom revedea, fără să-l auzim.

Când s'a anunțat că Zombori va apăra poarta Ripensiei, publicul — care nu uitase performanța lui Pavlovici din ajun — a ovaționat prelung. Au fost însă suficiente două gafe, cari au însemnat tot atâtea goaluri, ca publicul să-l ceară insistent — notați bine, insistent — pe... Pavlovici. Acelaș Pavlovici care'n ajun fusese huiduit copios. Fapt care a inspirat pe un spectator să pună următoarea întrebare:

— Ce diferență e între Ripensia și un hotel?

Răspunsul l-a dat imediat un vecin de bancă:

— Un hotel are portar, pe când Ripensia n'are...

Sursă de inspirație a fost și jocul lui Schall, care l-a ajutat pe un tânăr compozitor să creeze tango-ul: «Un... Schall, o floare și-un tango»...

Matchul Venus—Austria a fost cel mai disputat match din turneul în curs. Deși venusiștii au cedat cu un goal diferență, au avut cel puțin plăcerea căn postul de înaintaș centru, Bodola a marcat un goal care nu prea e de nasul lui Humis. Eri, am avut impresia că în curând, foarte curând, de dorul lui «Cuștica», venusiștii vor ofta doar cu un patetic «pagubă'n ciuperci».

A. Noi

Admira a învins Ripensia cu 5-3 (3-1)

Dintr'o nefericită inspirație de a-i schimba pe Pavlovici cu Zombory, Burger cu Agner și Naghy cu Cotormani, timișorenii au pierdut un match, care putea ușor să le revină. Admira a făcut o partidă mai bună decât Sâmbătă

Ripensia a fost urmărită și de un ghinion extraordinar

Invinșii celor două jocuri de Sâmbătă, Admira și Ripensia, s'au întâlnit eri în primul match al programului. Am știut că va fi o luptă înverșunată, aprinsă și nervoasă, căci ambele aceste echipe trebuiau să caute reabilitarea. Admira, pentrucă nu este admisibil ca o echipă vieneză să piardă de două ori la rând, orine i-ar fi adversarii și cu atât mai puțin într'o țară din afara Europei Centrale. Ripensia fiindcă echipa timișoreană s'a străduit întotdeauna să nu deziluzioneze acest public bucureștean care o înconjoară cu atâta căldură.

Am prevăzut deci un joc nervos și energic ceeace dealtfel s'a și întâmplat. Că adesea jocul lâncezit, aceasta se datorește sistemului de apărare al vienezilor, jocului închis, greoiu, pe care l-au furnizat.

In general însă valoarea footballului practicat n'a fost la înălțimea matchului Ripensia — Austria bunăoară, care în anumite momente a fost de o rară frumusețe. E adevărat că Ripensia se pretează de minune acestui joc al Austriei, fin, fără busculade — cu respectul adversarului care nu face greșeli. Dacă ați remarcat, foarte rar

Buchberger, portarul Admirei se pregătește să prindă o minge

Austria caută să dejoace altfel decât prin plasament sau, marcarea jucătorilor, prin așteptarea greșelii, acțiunea ofensivă a adversarului. Sau, mai explicit, foarte rar vom vedea la acești jucători apărându-se prin intrări agresive energice, în adversarul care combină.

Il va lăsa să-și facă întreaga combinație și va aștepta să greșească unul dintre jucătorii adverși. Atunci cel mai apropiat jucător al Austriei va interveni, va trimite balonul celui mai bine plasat coechipier și va începe valsul. Până — evident — va ajunge la poartă sau cineva va greși.

Stilul vienezilor și al timișorenilor

Acest fel de joc convine Ripensiei, care se descurcă foarte greu în fața unui adversar vijelios, care atacă în forță sau se apără energic, cu intervenții directe, la om. Deaceia, desigur, matchul Ripensia—Austria, de Sâmbătă, a fost atât de frumos și a lipsit atât de puțin ca Ripensia să câștige. Tot deaceia echipa timișoreană a învins cu ușurință pe Hungaria — cea mai rafinată și mai subtilă echipă maghiară.

VOGL I

Admira — cum spuneam și altădată — este singura formație vieneză care s'a depărtat de stilul caracteristic echipelor austriace și a împrumutat ceva din vigoarea și sistemul de joc al cehilor. Passele sunt lungi și puternice, jocul este mutat fulgerător de pe o aripă pe cealaltă ,iar liniile defensive atacă prompt și expediază la fel de prompt balonul — ni-l mai descoase întâi pe toate fețele, cum o fac mijlocașii și chiar fundașii Austriei. (Sesta își poate permite, de pildă, fantezia în careul propriu sau se poate aventura până în careul advers).

Ei bine, în fața acestui gen de echipe Ripensia nu are șanse. De aceia am putut asista toamna trecută la un match Admira—Ripensia în care vienezii s'au jucat ca pisica și șoarecele, cu echipa românească pe care au sdrobit-o cu 7—2. Tot de aceea, eri nu a lipsit mult ca scorul să ia aceleași proporții, deși teritorialicește Ripensia a fost de departe superioară.

Aceasta ar fi una din cauzele înfrângerii Ripensiei — a unei înfrângeri pe care toată lumea o socotea imposibilă dată fiind forma arătată cu o zi înainte de cei doi adversari.

O mare greșală a Ripensiei

Dar e sigur că această lacună structurală a jocului Ripensiei nu ar fi împiedicat echipa să realizeze totuși o performanță ma bună dacă nu se făcea o greșală grosolană în alcătuirea formației.

E adevărat că Pavlovici a apărat Sâmbătă lamentabil, fiind părtaș egal cu întreaga echipă a lui Sindelar în realzarea scorului. Noi am constatat acest lucru în cronica noastră și am avut cuvinte de severă critică la adresa acestui internațional vechi, care a făcut multe partide bune în cariera lui și care, fără acel stupid accident la mână, care i-a întrerupt la un moment dat activitatea ar fi fost, cu talentul pe care-l are, unul din cei mai buni portari pe cari i-a produs footballul românesc. Și astăzi Pavlovici este un eleement bun. Dar foarte neregulat și inegal. In general, un element pe care nu se poate conta, cu certitudinea cu care te poți încrede într'un Zöhrer bunăoară, sau în excelentul portar al Hungariei Szabo, care a făcut la București o adevărată demonstrație de ce trebuie să facă și cum trebuie să comporte un portar modern.

PAVLOVICI — ZOMBORY

Totuși, Pavlovci este un portar acceptabil. In orice caz însă — și e ridicol că trebuie s'o spunem, să ajungem la o afirmație pe care o socoteam absolut inutilă — nu poate fi pus într'o balanță cu Zombory, care este un jucător de multă vreme scos din uz, dar pe care conducerea Ripensiei — cea mai conservatoare conducere din România se cramponează să-l mențină ca primă reezrvă de portar pentru echipa primă. Oare nu se găsesc atâtea elemente tinere care ar putea face cu atâta entuziasm oficiul de rezervă a lui Pavlovici? Nu găsește oare Ripensia un junior de talent cu care să rezolve problema aceasta a portarului care i-a mâncat atâtea matchuri gata câștigate?

Cu toate acestea, Pavlovici a fost înlocuit cu Zombory. Dar acesta nu a fost singura modificare ce s'a adus formației. A fost scos Burger — care e adevărat că ni se păruse și nouă încă departe de forma obișnuită și înlocuit cu Chiroiu.

LINIA DE HALFI

Fantezia pe care n'am înțeles'o însă cătuși de puțin a fost însă când am auzit difuzorul terenului Venus componența liniei de mijlocaș. Deși în cele două matchuri anterioare — terțetul Lazăr — Nagy — Gall, dăduse satisfacție și imprimase echipei o simțitoare înviorare a stilului de joc, linia aceasta a fost modificată pentru a fi introdus Cotormani și a fi mutat Nagy pe aripă. Iar pe cealaltă parte a fost utilizat Gall, sacrificat fiind cel care era mai puțin indicat într'un match cu o echipă dură, ca Admira: Lazăr.

Cu acestă formulă nouă de echipă, nu e de mirare că Ripensia a făcut o exhibiție foarte slabă, pe care n'am putut-o compara nici pe departe cu cea din ajun. Cât de capricioasă a fost alcătuirea echipei rezultă și din modificarea adusă după pauză.

Au intrat Pavlovci și Burger (cum se face că a fost scos Agner și nu Chiroiu?... Mare minune!..) iar din înaintare a fost scos Beke și introdus Marcu. Or primul jucase foarte corect și-l utilizase excelent pe Bindea.

Aceste capricii — căci altfel nu le putem numi — explică slaba performanță a Ripensiei.

Inaintarea, cheia Admirei

In ce privește pe Admira, a făcut o partidă în care stilul și sistemul ei caracteristic de joc a reușit să se impună. Inaintarea — care este dealtfel partea cu mult cea mai bună a formației — a găsit totdeauna câmp deschis înainte și dacă insista poate că marca mai mult. Echipa vieneză a arătat că este un adversar periculos pentru orice mare team european. Dacă nu este atât de echilibrată ca F. C. Austria, al cărei football este mai încântător și mai fin, Admira este în schimb o echipă care știe să marcheze goaluri. Păcat că nu are o apărare de valoarea terțetului defensiv al Austriei.

E drept însă că mai are acasă pe un oarecare Platzer care valorează cât o întreagă linie defensivă. Noi judecăm însă pe ce vedem.

JOCUL

Matchul a fos când pasionant, când plictisitor. Tot jocul a fost influențat însă de cele două goaluri reușite de Admira în primele cinci minute.

In adevăr nici n'a început bine jocul și Admira s'a găsit în fața porții ripensiste, unde cei doi fundași nu-și găsiseră nici locul. După o passă de pe extrema dreaptă, Hahneman a înscris fără drept de apel, în minutul 1.

Au trecut doar alte patru minute și tabela de afișaj a trebuit să fie din nou modificată, pentru a înregistra și goalul admirabil înscris de Vogl I, extremul stânga, după o passă primită dela Vogl II, extrema dreaptă. (Din însăși aceste faze de goal se poate desprinde bine sistemul de joc al Admirei, cu passe lungi și surprinzătoare, de pe o aripă pe cealaltă.

Ripensia reacționează cu multă vehemență, dar par'că este urmărită de acelaș ghinion din ajun. (De astădată, impresia noastră a fost că ghinionul mai puțin și nesiguranța mai mult au influențat asupra ineficacității liniei ofensive).

In timp ce înaintarea Ripensiei, — cu un Dobai compect ieșit din formă și cu un Sepi lipsit de inspirație în orice acțiune — se svârcolea să marcheze un goal, Admira reușește să-și croiască din nou drum prin prost plagata apărare imediată a Ripensiei și după o passă a lui Vogl II, Schilling înscrie cu un shot admirabil.

Abia în al 45-lea minut — ceasul terenului indica al 47-lea — Ripensia reușește să reducă handicapul după ce balonul fusese tras de Schwartz și respins de un vienez — de Dobai și respins — și în fine, iar de Dobai, în plasă.

REPRIZA DOUA

După pauză, Ripensia a dominat categoric dar steril, fără legătură. Periculos a fost doar Bindea — despre care este cazul să spunem că și-a revenit, în fine, în formă: a reînceput hârjoana cu adversarii...

In timp ce timișorenii luptau de zor să micșoreze handicapul, Schilling a profitat de prilejul unei neatenții a lui Burger și a tras un shot formidabil, urcând scorul la 4—1, în minutul 12 dela reîncepere.

In minutul 19 Stoiber a mai înscris un punct după un shot puternic care a sărit din bară în mâinile lui Pavlovici și apoi — firește — în plasă.

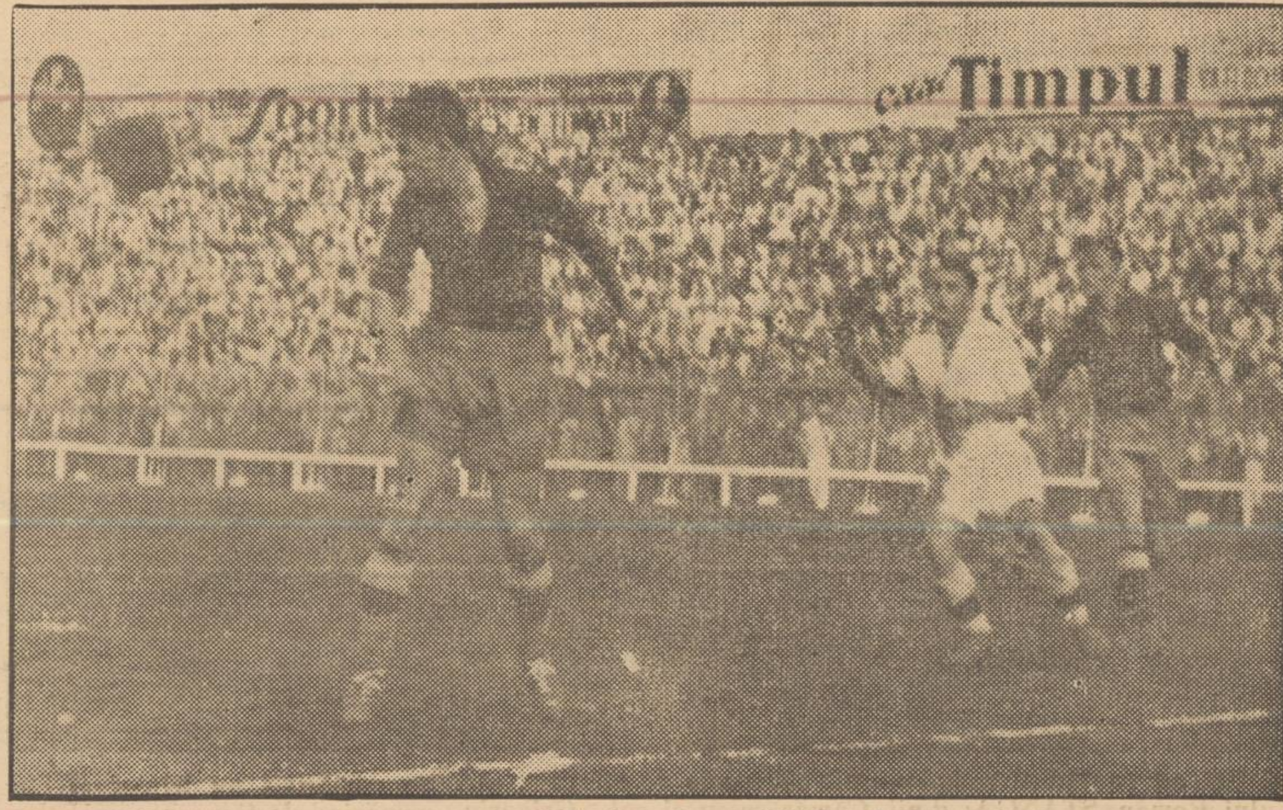
Ripensia a dominat apoi cu autoritate până la sfârșitul jocului. In minutul 30, Schwartz l-a întins frumos pe Bindea, care după un scurt demaraj a marcat în colțul opus lui Buchberger. In acelaș minut, Ripensia a obținut un corner, la care Cotormany a marcat al treilea punct. Și apoi, Admira s'a apărat și a ținut rezultatul.

ECHIPELE

Echipele s'au aliniat în următoarele formații:

ADMIRA: Buchberger, Marischka, Schall, Gusser, Halen, Klotzell, Vogl II, Hahneman, Stoiber, Schilling, Vogl I. . . .

(Continuare în pag. III-a)

Chiroiu respinge cu capul. In fund se văd Vogl I și Naghy